

Kulttuuriretki Tallinnaan — itsenäisyyttä ja oopperaa

Musiikki

Tallinnaan on hauska matkustaa. Jo laivalla aistii muutosten ajan ilmapiirin: ruoka on vallan mainiota, tax free -myynti tarjoaa ihan samoja tuotteita kuin Ruotsin laivoilla, mutta huomattavasti huokeammin, ja palvelu pelaa nopeasti ja illoisen ystävällisesti. Itse kaupungin voi aistia kahtalaisesti. Jos haluaa saada tuntuman aikojen murreeseen ja siitä seuranneeseen problematiikkaan, voi käydä vaikkapa kirpputorilla, jossa kokee markkinatalouden kasvojen koko kirjon. Siellä vanhat mummeroiset myyvät perhekalleuksiansa ja käsitöitään elääkseen ja nuoret miehet halpaa elektroniikkaa ja Neuvoston ammijan varusteita vaatteista aseisiin äkkirikastuakseen. Jos haluaa säästää itsensä mielenkuohuilta, pysyttäytyy todella kauniissa vanhassa kaupungissa, jossa liikkuu tyylikäs keskikolvi ja uudesta vapaudesta nauttiva nuorisio.

Markan ja purkan pyytäjiä ei enää ole, katukauppaa ei käyda. Liikkeet tarjoavat kaikkea, mitä ihmiset tarvitsevat, joskin tallinnalaisille aika kovaan hintaan.

Uudelleen saavutettu itsenäisyys on Eestille todella suuren ilon lähde. Matkan

ajoittuminen tähän juhla-ajankohtaan antoi sille aivan oman värinsä.

Itsenäisyyspäivän aattona olin mukana Georg Otsin nimeä kantavan musiikkikoulun itsenäisyysjuhlassa, jonka juhlapuhe oli samalla sekä liikuttavan herkkä että mieltä nostattavan ylevä. Opiston naiskuoro lauloi niin tyylikkäästi kuin vain estiläinen kuoro osaa.

Ruotsalais-estiläinen Sevillan parturi Estoniassa

Markani kohokohta oli Rossinin Sevillan parturin ensi-ilta Estonia-teatterissa viime keskiviikkona. Ohjaaja ja vieraili Georg Malvius, ruotsalainen, joka aikanaan on toiminut Turun ruotsalaisen teatterin johtajana muutaman vuoden. Myös lavastus, puvustus, valaistus, maskeeraus ja peruukit olivat ruotsalaisten käsissä, Ruotsin Instituutin tarjoaman tuen turvin.

Kapellimestarina oli Vello Pähn, joka on vierailut monasti Suomessa, myös Kansallis-oopperassa.

Jos haluaa nähdä railakkaasti erilaisen Sevillan parrurin (Sevilla habemeajaja), kannattaa pistäytyä Tallinnassa, Georg Malvius on riisunut ohjauksestaan kaiken pikkun-

sievan koristeellisuuden ja korvannut sen verevällä ja rehevällä, hieman nuhaantuneella arkirealismilla, jossa terveen estottomalla eroottisuudella on vankka sijansa.

Esitys alkaa hauskasti: pieni harmaa koira juoksentee näyttämöllä tarmokkaasti, kunnes lähestyvien ihmisten hälinä pance sen pörhistämään häntänsä ja korvansa ja luikkimaan tiehensä. Figaro ratsastaa sisään aasilla, joka sitten pupeltaa kaikessa rauhassa rehua Figaron laulaessa verrattoman upeasti tuttua aariaansa.

Taimo Toomast opiskelee Wienin oopperastudiossa ja vierailee kotikaupungissaan teliden Figarostaan irtonaisesti svengailevan nuorukaisen, jonka pitkä, paksu poninhäntä heilastelee energisesti kuin kunnon rokkarilla ikään.

Toisen näytöksen huoneinteriöörin komistuksena on sama kanatarha kukkoineen. Pikku tappelu kahisutti komisesti lintujen siipiä, mutta kiekumista ei sentään kuulu. Kanarialinnut edustivat tavanomaisempaa näyttämöeläingalleriaa.

Kreivi Almavivan huikenevaikeat kuviolaulut istuivat Mati Kõrtsin laulettaviksi keveästi ja tarkasti. Hänen kanssaan roolissa vuorettelee Lappeenrannan kaupunginteatterin West Side Storystä tutuksi tullut Tomi Kuusisto.

Savonlinnan oopperajuhlilla Lentävänä hollantilaisena monena kesänä laulanut Mati Palm irroiteli Basilion buffo roolissa herkullisesti, kuten myös Teo Maiste tohtori Bartolona. Rosina, Annika Tõnuri oli viehkeä villikko, jonka mezzosopraano soi hiukan epätasaisena, mutta sensuellisti.

Estonia-teatterin orkesteri soitti Vello Pähnin johdolla irtonaisesti ja värikkäästi, eikä tarkkuudessa ollut juuri moitteita sijaa.

Yhtä hauska kuin esitys alkoi, se myös päättyi. Georg Malvius toi lavalle myös Susannan, Figaron tulevan vaimon, joka ei alunperin kuulu tämän oopperan henkilöstöön vaan vasta Mozartin Figaron häihin. Mutta nytpä Susanna talutti lavalle Figaron aasin, ja yhdessä tämä onnellisesti kuherteleva kolmikko pistui lavalta sitten, kun Kreivi Almaviva ja Rosina olivat saaneet toisensa ja vanhat paapparaiset, Rosinaa himoinnut Bartolo ja laulumestari Basilio oli lepytetty.

Täysi salillinen yleisöä, joukossa muitakin suomalaisia — osoitte varauksettoman innostuneesti suosiotaan mainiolle esitykselle. Estonian ylikapellimestari Eri Klas myhäili hyvin tyytyväisenä miehenä, eikä suotta.

TUULIKKI NÄRHINSALO